

STEWARDSHIP MINISTRIES
GENERAL CONFERENCE OF SEVENTH-DAY ADVENTISTS

Adakozási naptár 2021

HIT, BIZALOM ÉS ELKÖTELEZETTSÉG

Írta: Sam Neves
Angol cím: God First

Fordította: Zarka Péter
Lektorálás, korrektúra: Dr. Gyertvainé Gerlai Krisztina
Nyomdai előkészítés: Ecsedi Gabriella
Felelős kiadó: Ócsai Tamás

<https://stewardship.adventist.org/>

Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniója, Sáfársági sztály

ELŐSZÓ

Gyülekezeteink istentiszteleti életének legfontosabb része a Szentírás tanításának értelmezése, Isten eligazító és bátorító szavának tanulmányozása. De mindezek mellett van még néhány fontos része egy istentiszteletnek, amit örömmel megteszünk: közösen éneklünk, dicsőítjük Urunkat áldásaiért, vezetéséért, védelméért. Továbbá közösen és egyénileg is imában fejezzük ki tiszteletünket Isten iránt. Ezen kívül még egy jelentős része Istenünk tiszteletének, hogy elhozzuk „tárházába”, abba a gyülekezetbe, amelyikben tagok vagyunk, keresetünk egy tizedét, valamint hálaadományainkat is.

Ez a kis füzet az év minden szombatjára egy külön oldalon ehhez nyújt eligazítást. A szombati adakozásokhoz írt gondolatok igyekeznek visszaadni a címben kifejtett fő gondolatot: „Isten az első helyen”. Az első negyedévben arról olvashatunk történeteket: „Emberek, akik Istent tették az első helyre”, a 2. negyedévben „Bibliai személyek, akik nem helyezték Istent az első helyre”. A 3. negyedévben erről olvashatunk: „Reformátorok, úttörők, misszionáriusok, akik Istent helyezték az első helyre”, míg a 4. negyedévben: „Élő személyek, akik Istent tették az első helyre életükben”.

Vannak szombatok, amikor külön az oldal vége felé jelezzük, hogy milyen speciális célra gyűjtjük össze világszélesen egyházunk gyülekezeteiben adományainkat. **Amennyiben ez nincs jelezve – és a legtöbb szombaton ezt láthatjátok –, akkor adományainkat a gyülekezet saját költségeire fordítjuk.**

A heti sáfársági felolvasásoknak készül hetenként videóváltozata is, amit az alábbi weboldalon lehet megtekinteni vagy letölteni egyéni és gyülekezeti használatra:

adventista.hu/szolgalat-es-kuldetes/safarsagi-osztaly/

*Zarka Péter
Sáfársági Osztály*

ADAKOZÁSI TERVEK

A világszéles Hetednap Adventista Egyházban háromféle adakozási tervet használunk.

A kombinált adakozási tervet lehetőségként szavazták meg a 2002-es éves ülészak küldöttei, miután megkapták az ajánlást a 2001-ben tartott világszéles sáfársági találkozó résztvevőitől. Ez az egyház minden szervezeti szintjét támogatja azáltal, hogy az összegyűjtött összegeket egy forrásba helyezi, majd az kerül elosztásra. A divíziók maguk határozzák meg az arányokat, de azoknak a következő százalékokon belül kell lenniük: 50-60% marad a helyi gyülekezeteknél; 20-25% kerül a Generál Konferenciához (GK) missziós célokra és 20-25% fordítható a helyi missziómunkára. A következő divíziók használják ezt a tervet: ECD, ESD, IAD, NSD, SAD, SID, SPD (szigetek területe), SSD, SUD, WAD.

Az adakozási naptár az az opció, amit eredetileg használtunk. Minden évben feltüntetjük a naptárban, hogy melyik hét adománya hová fog kerülni, aszerint, ahogy azt a GK bizottsága megszavazza. Körülbelül 26 adomány összege marad a helyi gyülekezeteknél, a többi felosztásra kerül az egyházszervezet különböző szintjei között, vagy átirányításra a helyi területen. Hat különleges adakozás van, konkrétan meghatározott szolgálatok számára. A következő divíziók köteleződték el emellett a terv mellett: EUD, Izraeli Misszóterület, MENA, SPD, TED.

Az egyéni adakozási terv azzal a javaslattal él, hogy a gyülekezeti tag minden személyes bevételének bizonyos százalékát három fő forrás számára különíti el: a helyi gyülekezeti pénztárnak, ez fedezi a rezsiköltségeket, a biztosítási költségeket stb.; az egyházterület fejlesztési alapjának (oktatás, evangelizálás, szünidei bibliatáborok, nyári táborok, az uniók által kiadott magazinok), valamint a világszéles egyház pénzügyi alapjának a globális missziós szükségleteire. A NAD jelenleg ezt a tervet alkalmazza.

Azon divíziók számára, amelyek az Adakozási naptárat használják, a következő oldalakon tesszük közzé a naptárat. A különleges adományokkal és a tizenharmadik szombati adományokkal kapcsolatos információkat is itt közöljük.

ADAKOZÁSI NAPTÁR 2020

Január

2.	Helyi gyülekezet
9.	Helyi gyülekezet
16.	Egyházterületek beruházásai
23.	Helyi gyülekezet
30.	Helyi gyülekezet

Február

6.	Newboldi Főiskola
13.	Helyi gyülekezet
20.	Helyi gyülekezet
27.	Helyi gyülekezet

Március

6.	Helyi gyülekezet
13.	50%-a REK; 50%-a Generál Konferencia – AWR
20.	Helyi gyülekezet
27.	ATF

Április

3.	Helyi gyülekezet
10.	Világmisszió költségvetése
17.	Helyi gyülekezet
24.	Helyi gyülekezet

Május

- 1. Helyi gyülekezet
- 8. Katasztrófa, éhínség enyhítése 100% TED
- 15. Helyi gyülekezet
- 22. Helyi gyülekezet
- 29. Helyi gyülekezet

Június

- 5. Magyar Unió – Balatonlelle, Bózsva
- 12. Helyi gyülekezet
- 19. Helyi gyülekezet
- 26. Helyi gyülekezet

Július

- 3. Helyi gyülekezet
- 10. Világmisszió költségvetése, GK
- 17. Helyi gyülekezet
- 24. Helyi gyülekezet
- 31. Helyi gyülekezet

Augusztus

- 7. Magyar Unió – Misszió
- 14. Helyi gyülekezet
- 21. Helyi gyülekezet
- 28. Helyi gyülekezet

Szeptember

4.	Helyi gyülekezet
11.	Világmisszió költségvetése
18.	Helyi gyülekezet
25.	Helyi gyülekezet

Október

2.	Helyi gyülekezet
9.	Egyházterületek beruházásai
16.	Helyi gyülekezet
23.	Helyi gyülekezet
30.	Helyi gyülekezet

November

6.	Helyi gyülekezet
13.	Őszi imahét (Globálmissziós célra)
20.	Helyi gyülekezet
27.	Helyi gyülekezet

December

4.	Helyi gyülekezet
11.	Magyar ADRA
18.	Helyi gyülekezet
25.	Helyi gyülekezet

A szerzőről

MARCOS FAIOCK BOMFIM

Marcos Faiock Bomfim lelkész 2015. október 11. óta szolgál a Hetednapos Adventista Egyház Generál Konferenciájának Sáfársági Szolgálatánál. Korábban a Dél-Amerikai Divíziónál (Sáfársági Szolgálat) különböző osztályoknál a lelkészi, sáfársági, családi és egészségügyi szolgálatok területén.

Lelkészcsaládból származó Bomfim Brazíliában kezdte lelkészi szolgálatát; kilenc évet töltött Paulóban. A Sáfársági osztályt vezette a Dél-Keletről az Unióban 5 éven át, majd a következő 11 évben két területen ugyanabban az unióban.

Bomfim lelkész most DMin tanulmányokat folytat az Andrews Egyetemen, az országos Novo Tempo em Família (Új idők a családban) rádióban előadó volt tíz éven át, 2014-ben és 2015-ben a Lar e Família (Ház és család) TV-programban 2 éven át volt előadó.

Lelkészi szolgálata mellett a családjának él. Felesége Mariluz da Silva Bomfim, tanár és családterapeuta. Két lányuk van, mindketten házasok, Launa és Alana. Unokájukkal, Emíliával hetedik generációs adventista családként élnek.

ISTEN AZ ELSŐ

ÍGÉREM:

Hogy **ELKÜLÖNÍTEM** minden nap első pillanatait arra, hogy **IMABAN**, a Biblia tanulmányozása, a Profétaság Lelke és a szombatskola tanulmányozása, valamint a **CSALÁDI ÁHÍTAT** által Istennel társalogjak.

Hogy **ÉPÍTEM** a **KAPCSOLATAIMAT**: növekszem a hűségben, a megbocsátásban és az elvszerű szeretetben.

Hogy **MEGALAPOZOK** egy új **EGÉSZSÉGES SZOKÁST**, hogy jobban imádjam az Urat az elmémben

Hogy hetente **FELAJÁNLOK** egy napot (estét) arra, hogy Istenerőt **MUNKÁLKODJAK**, hirdetve a jó hirt másoknak bibliaórák, kiscsoportos alkalmak stb. (TMI) által.

Hogy **MEGTARTOM** a **SZOMBATOT**, megfelelően felkészülve rá pénteken, tiszteletben tartva korlátait, a helyes gondolatokat és tevékenységeket.

Hogy **HÜSÉGESEN VISSZAADOM** az Úr **TIZEDÉT** (jövedelmem 10%-át).

Hogy rendszeresen **ODASZÁNOK** egy bizonyos százalékot (___%) jövedelmemből önkéntes **ADOMÁNYKÉNT** az Úrnak.

ISTEN SEGÍTSÉGÉVEL: _____ Dátum: _____

SÁFÁRSÁGI SZOLGÁLATOK OSZTÁLYA

AMIKOR JÉZUS ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk Jézustól ebből a szempontból?

Amikor Jézus 30 éves lett, keresztsége után életének egy új szakaszát kezdte el.

Máté 4:1 leírja, hogy Jézust a Szentlélek vezette a pusztába, többek közt azért, hogy megkísértse az ördög. Hát nem furcsa ez? Az Éden kertje óta Sátán erre a pillanatra várt, amikor megpróbálhatta becsapni Jézust, ahogyan azt Ádámmal és Évával tette annak idején. Ha Sátán rá tudta volna venni Jézust, hogy tegye őt, azaz Sátánt az első helyre, akkor az emberiségért folytatott egész küzdelem elveszett volna.

Több ezer év óta megfigyelte, hogy az emberek bármit megtennének a fizikai szükségleteik érdekében. Negyven napos böjtölés után Jézus teljesen legyengült, mivel Ő teljesen emberré lett.

Sátán azt akarta, hogy Jézus kételkedni kezdjen abban, ki is Ő valójában, és fizikai szükségleteit tegye az első helyre. Ne felejtsük el, Jézus az Atya akaratát tette az első helyre még ekkor is.

Aztán a kísértő a templom tetejére állította. Ezúttal az Atyához és a Szentíráshoz való hűségével kísértette Őt. Vagyis azzal, hogy saját akaratát helyezze az első helyre. Jézus úgy döntött, hogy Isten akarata maradjon az első helyen.

Végül a kísértő megmutatta a föld minden szépségét. Felemlítette Jézus feladatát: visszaszerezni a földet és az embert magának. Ennek elérése céljából egy rövidebb utat ajánlott fel. Jézus ekkor is az Atya akaratát tette az első helyre.

Ez az első alkalom 2021-ben, amikor a tizedeket és az adományokat egybegyűjtjük. Jézus példája arra tanít, hogy mi is Istent helyezzük az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

Mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR ÁBRAHÁM ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk Ábrahámától, aki Istent helyezte az első helyre?

Ábrahám 75 éves volt, amikor elhagyta gazdag és virágzó otthonát. Isten hívta el. Ábrahám Istent helyezte az első helyre. Néhány évvel később hazugságba keveredett, hogy mentse saját életét.

Mi félemlítette meg Ábrahámot, hogy akkor nem Istent helyezte az első helyre?

Van, amikor a hűségünk Isten iránt rutinná válik, és olyankor megeshet, hogy a második vagy sokadik helyre tesszük az Urat.

Néhányan csalódnak Istenben, mert az életük nem úgy alakul, ahogy várták. Elértél mindent, amit tavaly célul tűztél ki? Valószínűleg nem. Könnyen visszatérhetünk saját vágyainkhoz, és így félelmeink felszínre törhetnek.

Ábrahám ígéretet kapott, hogy lesz gyermeke és földje. Egy idő után Ábrahám azt gondolta, hogy az örököse a Damaszkuszból származó szolgálja lesz.

Mondd el bátran Istennek, ami a szívedet nyomja, ha csalódott vagy, esetleg egyedül érzed magad.

Egy ilyen alkalommal Isten kérte Ábrahámot, hogy nézzen fel az égre, tudja meg ki az Isten. Érezze át Ábrahám, hogy Istentől függ az élete.

Amikor Ábrahám Istent helyezte az első helyre, akkor nevezte el Isten őt Ábrahámnak.

Ábrahám példája arra lelkesít minket, hogy megfelelő tisztelettel közeledjünk Istenhez.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre.

Mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR MÓZES ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk Mózesről, ami segít minket abban, hogy Istent helyezzük az első helyre életünkben?

Mózes a saját erejéből gondolta megmenteni az embereket. Nem jött be. Valójában száműzték Egyiptomból, és az álmai köddé váltak. Miután évtizedeken át pásztorként dolgozott a sivatagban, valami szokatlan történt vele. Isten újból felébresztette küldetését, vagyis megszabadítani népét a rabszolgaságból.

Mózes még nem állt készen. Már elszokott az udvari nyelvezettől. Arra gondolt, túl idős a feladathoz. Mózes meg kellett tanulja Istent az elsőhelyre tenni. Nem saját képességében, hanem Isten hatalmában kellett bíznia.

2Móz 4:10-12-ben azt olvassuk:

„És monda Mózes az Úrnak: Kérlek Uram, nem vagyok én ékesenszóló sem tegnapról, tegnap előttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgálóddal; mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.

Az Úr pedig monda neki: Ki adott száját az embernek? Avagy ki tesz némává vagy siketté vagy látóvá vagy vakká? Nemde én az Úr? Most hát eredj és én leszek a te száddal, és megtanítalak arra, amit beszélned kell.”

Mivel Mózes Istent helyezte az első helyre, népe megszabadult a rabszolgaságból. Mózes nem volt tökéletes, mint ahogyan mi sem. Ahogy Isten elhívta Mózeset, bennünket is hív az Úr, de feladatunkat csak akkor tudjuk elvégezni, ha Istent tesszük az első helyre életünkben.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre.

A mai napon az egyházterületünk beruházásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR JÓZSUÉ ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk Józsuétól, ami segít nekünk abban, hogy Istent tegyük az első helyre életünkben?

Józsué rabszolga volt Egyiptomban. Ismerte az ostorcsapásokat, amelyek a bőrét felhasították. Egy nap egy idős férfi ment be a fáraó palotájába, hogy kérje őt, népe hagyhassa el Egyiptomot. Józsué látta, amint az egyiptomi istenek megaláztattak az egyetlen valódi Istentől. Nem sokkal később már száraz lábbal sétált át a tengeren, a szabadság felé vezető úton.

Ekkor már Mózes tanítványa volt, és hamarosan a kémek közé választották. Bizonyára izgatott és feszült volt. Tizenegy kémháttal együtt meglátogatta a földet, amit az Úr ígért a népnek. Világossá vált előtte, hogy nem a kémkedéshez kellett a bátorság, hanem ahhoz, hogy tíz társával szemben megfogalmazza, amit hitszemeivel látott az ígért földjén. A tíz kém ugyanazt látta, mint Józsué, de más következtetést vontak le. A többiek biztosak voltak abban, hogy a kánaániak legyőzik majd őket. Józsué Isten ígérését helyezte az első helyre, és szembe mert szállni tíz társával.

Végezetül Józsué vezette be Izrael népét negyven évvel később az ígért földjére. Ez nehéz feladat volt számára, de Józsué egyben biztos volt, Istent tette az első helyre, történjen bármi is.

Józsué 24:15-ben ezt olvassuk:

„Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak: válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok... én azonban és az én házam népe az Úrnak szolgálunk.”

Józsué Istent helyezte az első helyre, és Isten mindig megmutatta magát neki. Az ő példája legyen előttünk!

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR RUTH ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Ruthtól, ami segít nekünk ma, a mindennapi életünkben?

Ruth nem volt izraelita. Moábitaként nőtt fel, és feltehetőleg Kámost, a Moábiták halistenét imádta korábban, aminek gyermekáldozatot is bemutatott.

Ruth anyósa, Naómi viszont a szeretet Istenéről beszélt neki, aki a népét a rab-szolgaságból is kimentette, és egymás tiszteletét kéri népétől. Ruth már korábban Jehovát tisztelhetette, mint ahogy a tragédia megtörtént.

Az események szörnyű fordulata következtében Naómi elveszítette férjét és két fiát egy évtizeden belül. Elviselhetetlenné vált az életük. Naómi elhatározta, hogy hazamegy. Menyeik, Ruth és Orpa összetörtek. Naómi javasolta nekik, hogy menjenek vissza családjukhoz. Orpa ezzel egyetértett, de Ruth nem.

Ruth, életének ebben a sötét órájában sem vádolta Istent körülményei miatt. Valójában, mivel már Naómi mellett élt évek óta, Izrael Istenét tette élete első helyére. Ragaszkodott ahhoz, hogy Naómival maradhasson.

Ruth 1:16:

„Ruth pedig mondta: Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert ahova te mégy, oda megyek, és ahol te megszállsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem.”

Lehet, hogy az életed most nehéz. Ha Istent az első helyre teszed, nem biztos, hogy minden könnyű lesz, de az biztos, hogy békét és megváltást találsz. Ruth szerető férjet és egy befogadó népet talált. Végül még Jézus családfájában is ott találjuk a nevét.

Ruth Istent tette az első helyre életében. Az ő példája is erősít minket.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR ANNA ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk Annától, hogy segítsen nekünk is első helyre tenni Istent az életünkben?

Anna fantasztikus csodát tapasztalt meg. Isten megválaszolta az imáját, fia született. Néhány hónappal korábban belépett a jeruzsálemi templomba, imában megnyitotta a szívét, és azt ígérte, ha kap egy gyermeket, akkor azt Isten szolgálatára fogja ajánlani.

Mama lett, teljesen megváltozott az élete. Sámuelnek nevezte el a kisfiút, mondván, „meghallgattott az Úr”. Láthatjuk őket lelki szemeink előtt, amikor Anna a térdére ültetve tanítja a kis Sámuel a régi történetekre.

Hamarosan eljött az idő, amikor el kellett vigye a kis Sámuel a templomba. Noha kapott más gyermekeket, Sámuel volt az első. Nehéz lehetett teljesíteni az ígérését, Istent az első helyre tenni.

1Sámuel 2:1:

„Örvendez az én szívem az Úrban. Felmagasztaltattott az én szarvam az Úrban... Senki sincs olyan szent, mint az Úr. Sőt rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk!”

Sámuel az egyik legnagyobb prófétává lett. Isten emberévé, aki felkente Saul és Dávid királyokat. Anna ígérését Isten meghallgatta és megáldotta!

Szülőként gondolsz arra, hogy Istent az első helyre tedd? Gondold át hogyan hat ez gyermekeidre?

Az Úr segítsen minket is ebben megerősödni!

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

Mai napon newboldi iskolánk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR DÁVID ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Dávidtól, hogy segítsen nekünk is első helyre tenni Istent az életünkben?

Dávid királyra úgy gondolunk, mint egy hősrre. Legnagyobb pillanatai azok voltak, amikor elfogadta Isten hívását, hogy Őt tegye az első helyre. Amikor az izraeli katonák reszkettek a félelemtől és az óriástól, Dávid Isten mögé állt, így védte magát. Másoknak nem tűnt bölcs dolognak Isten nevében kiállni Góliát elé néhány kődarabbal a kezében. De Dávid Istent tette az első helyre.

Dávid későbbi történeteit ha végiggondolnánk, belefáradnánk. Saul király üldözte őt életre halálra, minden hatalmával, mintha nem is a katonák szeme előtt harcolt volna Góliáttal.

Azokban a zavaros eseményekben, amikor minden veszni látszott, továbbá úgy tűnt, Isten is magukra hagyta Izraelt, Dávid Istent tette az első helyre. Amikor a táborban Saul aludt, megölhette volna a zsarnokot, de nem tette meg. Isten nem hagyja ilyen módon jóvá a bosszút, tehát Dávid Istent helyezte az első helyre és folytatta a bujdoklást.

Voltak helyzetek, amikor Dávid nem helyezte Istent az első helyre, akkor tisztán látszott bűnössége, amikor Betsabéval paráznalkodott és megölette a férjét. Ekkor önmagát tette az első helyre. Viszont amikor felelősséget vállalt bűneiért, akkor újból Isten foglalta el szívében az első helyet. Élete vége felé nem tudta elviselni, hogy saját háza jobban nézett ki, mint az Isten háza. Megfogadta, hogy mindent megtesz, hogy ezen változtasson.

Dávid Istent tette az első helyre. Példája minket is erősít abban, hogy tegyük mi is ugyanezt.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR DÁNIEL ÉS TÁRSAI ISTENT TETTÉK AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Dánieltől, hogy segítsen nekünk is első helyre tenni Istent az életünkben?

Dániel fiatal volt, amikor Babilonba került, az akkori ismert világ fővárosába. Nabukodonozor király okosan kiválogatta a legjobb képességű fiatal foglyokat, hogy beléjük sulykolja a babiloni tudományokat és vallást. Ezzel csak erősíteni akarta saját birodalmát. Dániel és társai komoly kihívással néztek szembe.

Az első az étkezés volt. Istent az első helyre tenni ebben a helyzetben azt eredményezhette volna, hogy minden előjogukat vagy akár az életüket is elveszíthették volna. Ekkor a fiatalok úgy döntöttek, hogy Istent helyezik az első helyre, történjen bármi. Nem tudták őket elbizonytalanítani ebben az elhatározásukban. Isten az első helyre került szívükben, Ő pedig az egyetlen diákjainak az élére segítette őket.

Később Dánielt a király a tudósok vezetőjévé tette, társait pedig a főváros élére helyezte. Ők Istent tették az első helyre, még a lángoló kemencét is vállalták.

Dániel 3:17-18:

„A mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudodra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, melyet felállítottál, nem imádjuk.”

Öregemberként is inkább vállalta az oroslánok vermébe való vettetést, minthogy feladja a reggeli imádságát. Istent tette az első helyre, az Úr pedig őt a babiloniak első miniszterévé.

Példája azt tanítja nekünk, hogy mi is erre emlékezve rendezzük életünket.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR ESZTER ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Esztertől, hogy segítsen nekünk is első helyre tenni Istent az életünkben?

Amikor Eszter beleegyezett, hogy a perzsa királynőválasztási procedúrában részt vesz, sok kétség lehetett a szívében. Népe fogságban élt és jövőjük homályos volt. Isten mintha átadta volna őket a perzsa hatalomnak, de még mindig engedelmességet kért tőlük. Eszter gyönyörű volt és ez lehetőséget nyújtott, hogy minden asszony fölé emelkedhessen.

Eszter kívül belül gyönyörű volt. Még egy kegyetlen király is felfigyelt rá. Xerxész meglátta őt és királynőjévé választotta.

Nélkülözésben és gazdagságban nehéz Istent tenni az első helyre. Hogyan helyezd Istent mindennél előbbre, ha gazdagabb vagy és nagyobb a befolyásod mindenki másnál? Kövesd Eszter példáját, és ne feledkezz meg azokról, akiknek körülötted védelemre van szükségük!

Xerxész királyt félrevezették tanácsosai, amikor a zsidók ellen rendeletet íratnak vele alá. Amikor Eszter kegyelmet kért a zsidókra a királytól, akkor nagyon félt.

Eszter 4:16:

„Menj el és gyűjts egybe minden zsidót, aki Susánban találtatik, és bőjtöljetek érettem és ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel, se nappal, én is és leányaim így bőjtölünk és eképpen megyek be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek.”

Eszter nemcsak szép volt, de bátor is. A nagy pillanatban Istent helyezte az első helyre. Példája emlékezetünkben marad.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR PÉTER ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Pétertől, hogy segítsen nekünk is első helyre tenni Istent az életünkben?

Péter volt a legidősebb tanítványa Jézusnak. Határozott és megbízható volt. Az egyik viharos éjszakán, Jézus a tengeren járva közeledett a tanítványok csónakjához. A közeledő Jézusról a helyzet miatt azt gondolták, hogy szellemet látnak. Péter szólalt meg elsőnek, kérte, hadd járjon ő is a vízen. Abban a pillanatban Péter Jézust tette az első helyre, amíg el nem kezdett süllyedni.

Pár pillanat múlva már saját magát helyezte az első helyre. Ha elbukunk, akkor nem Jézust tesszük az első helyre. Péter viszont segítséget kért Jézustól és Ő megmentette.

Ez a szituáció újból és újból megismétlődik Péter életében. Péter megígérte, hogy történjen bármi, ő Jézus mellett marad. Nem fél, kész akár meg is halni Jézussal. A Gecsemáné kertjében ezért látjuk, hogy előkapja a kardját, és nem fél a katonáktól. Még jó, hogy csak a katona fülét tudta levágni.

Pétert zavarba ejtette, hogy Jézusnak nem volt szüksége tőle védelemre. Követte Jézust, de nem sikerült Megváltóját az első helyre tennie ott a főpap udvarán sem, majd háromszor tagadta meg Mesterét. Jézus keresztre feszítésénél is kudarcot vallott. Hogyan lesz belőle így vezető?

Jézust az első helyre állítani életünkben kudarcok, zavarodottság és bukások közepette szinte nem is lehetséges. Csak Isten hatalma által lehet ezt megtennünk, elfogadva kegyelmét és megbocsátását, és így újra kezdeni.

Kövessük Péter példáját és kérjük Jézus bocsánatát ma is!

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR PÁL ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Páltól, ami segíthet Istent az első helyre tenni életünkben?

Pál mindig Istent akarta az első helyre tenni. A damaszkuszi út előtt egyértelműen rosszul értette Istent, és ezért üldözte Jézus követőit. Miután valóban találkozott Istennel és megértette ki is Ő, azután már a valóságos Istent tette az első helyre. Pál úgy tudta Istent tenni az első helyre, hogy megkérdőjelezte feltételezéseit, és válaszokért odafordult a Szentíráshoz.

Az arábiai három év után Pál azzal a meggyőződéssel kezdi a munkáját, hogy Isten még mindig meg akarja menteni a föld minden emberét. Jézus a világ Megváltója. Ahogy utazott városról városra, mindenhol Istent állította az első helyre. Még az sem térítette el ettől a szándékától, hogy több esetben meg akarták ölni.

Pál egyik társával, Sílással súlyos verést kellett elszenvedjenek, és börtönbe zárták őket. De nem panaszkodtak, hanem Istent dicsőítették. Isten felhasznált egy föld-rengést a megmentésükre. A börtönőr kétségbeesett, gondolván a rabok kimene-kültek. Pál és a társa nem a bosszút választották, hanem mivel szívükben Istent tették az első helyre, megmentették az öngyilkosságtól a börtönört. Készek voltak megbocsájtani, és bemutatták neki a Megváltót, Jézust. A börtönőr és a családja elfogadta Krisztust.

Bennünket Pál példája is arra bátorít, hogy szívünkben és gondolatainkban adjuk meg Istennek az első helyet.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a média-evangélizáció támogatására gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR JÁNOS ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Jánostól, hogy segítsen nekünk is első helyre tenni Istent az életünkben?

János a legfiatalabb tanítványa volt Jézusnak. Teljes szívéből szerette Jézust. Amikor elfogatásakor a többiek elhagyták Jézust, ő vele maradt az egész kihallgatás alatt. Jézus nagyra értékelte hűségét, és rábízta Máriának, az édesanyjának a gondozását.

Amikor fiatal volt, János bosszúálló és haragos volt. Akik nem fogadták el Jézust, azoknak nem tudott megbocsájtani. Egyik alkalommal egy egész samaritánus falura tüzet akart kérni, mert nem vendégelték meg Jézust. János szívében Isten első helyre való állítása nemcsak egy pillanatnyi fellángolás volt, hanem egy egész életre szóló elköteleződés, hogy úgy szeressen, mint ahogy Jézus szeretett.

Miután Jézus felment a mennybe, János még 70 évig hűséges maradt, egészen a haláláig. Az efezusi gyülekezetet gondozta és az Újszövetség több könyvét is megírta. Levelében írja meggyőződéssel kapcsolatban, 1János 4:7-ben:

„Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van.”

Kétségbeejtő nekünk, ha nem tudunk uralkodni indulatainkon, vágyainkon. János apostol komoly változáson ment keresztül, mivel Istent tette az első helyre életében.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR NOÉ ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Noétól, hogy mi is első helyre tudjuk tenni Istent az életünkben?

Ha valaha is érezted, hogy a városban az emberek oda sem figyelnek Istenre, akkor tudod, hogyan érezhetett Noé. De nem csak Istennel nem törődtek, egymásra sem figyeltek oda! Ha Isten engedte volna azt a gonosz állapotot tovább fennmaradni, akkor talán kipusztult volna az emberiség.

A megfelelő pillanatban Isten közbelépett és megmentette a világot.

Noé a következő évszázadban Istent helyezte az első helyre életében és megépítette a bárkát. Ugyanakkor mindenkit megtérésre hívott. Minden ember rajta nevelt és gúnyolódott, de Noé nem adta fel. Mindennap Istent tette az első helyre, és követte az Úrtól kapott instrukciókat.

Mindannyian szembenézünk azzal a kísértéssel, hogy a saját projektjeinket és vágyainkat tegyük az első helyre. Akár vezető vagy, akár nem, mindannyiunknak megvannak a küzdelmeink. Mindennap, minden egyes héten kihívást jelent, hogy Isten országát helyezzük az első helyre. Isten megígérte, hogy velünk marad. Isten, Ő megtartja ígéreteit.

Az özönvíz elérkezett, Noé és családja megmenekült, az emberiség így tovább élt.

Lehet, hogy ma is mosolyognak az emberek Isten figyelmeztetésén, azonban Jézus hamarosan visszajön, hogy megmentsen minket. Azok, akik Istent helyezik az első helyre, hamarosan meg fogják látni kitartásuk eredményét.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

Mai napon az ATF (Adventista Teológiai Főiskola) kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR JÚDÁS VISSZAUTASÍTOTTA, HOGY ISTENT HELYEZZE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Júdástól ebben a helyzetben?

Más tanítványok azt gondolhatták, hogy Júdás kiváló tanítvány. Intelligensnek, értelmesnek tarthatták. Hitte, hogy Jézus a megígért Messiás. Bizonyára Isten országában is magas beosztásban reménykedett.

Ellen White azt fogalmazza meg, hogy „A Megváltó olvasott Júdás szívében. Ismerte a bűnnek azt a mélységét, ahová Júdás süllyed, ha csak Isten kegyelme meg nem szabadítja. Amikor kapcsolatba lépett ezzel a férfival, oda helyezte, ahol mint nap érintkezésbe kerülhet az Ő túlradó, önzetlen szeretetével. Ha megnyitja szívét Krisztusnak, az isteni kegyelem számúzi az önzés démonát, és Júdás is Isten országának alattvalója lehet” (Jézus élete, 240. o.).

Sokan rendelkezünk talentumokkal és képességekkel, amelyek segítenek karrierünk során és a gyülekezeti életünkben. Mint Júdás is, hihetünk Jézusban, mialatt még saját önzésünk rabságában vagyunk. Júdást bízták meg a pénz kezelésével. Ez segíthette volna őt abban, hogy ennek segítségével segítsen másokon. Ha Istent tesszük az első helyre tizedünk és adományaink dolgában, Jézus a mi szívünket is átformálhatja.

Tudjuk, hogy a földi, anyagi előnyök hajszolása nem az igazi cél. A mennyben elképzelhetetlen gazdagság és szépség vesz majd körbe minket. Júdás megkapta a 30 ezüstpénzt, de az csak a bukására emlékeztette. Isten arra hív, hogy tegyük az országát az első helyre mindenben, amit teszünk. A pénz áldás Istentől, de csak akkor, ha hagyjuk, hogy Urunk legyőzze szívünk önzését.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR ÁDÁM ÉS ÉVA VISSZAUTASÍTOTTA, HOGY ISTENT HELYEZZE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Ádám és Éva esetéből, amikor életük legdöntőbb pillanatában nem helyezték Isten az első helyre?

Ádámnak és Évának mindenük megvolt. Otthonuk gyönyörű volt, munkájuk értelmes, szerették egymást, ennivalójuk ízletes és bőséges. Reggeltől estig teljes békességben teltek napjaik, abszolút harmóniában voltak mindennel.

Értették az alapvető hierarchiát, Isten van mindenek felett. Férfi és nő egymás mellé rendeltettek, és alájuk rendelte Isten a földet. Ameddig ebben a valóságban éltek, minden tökéletes volt. Azonban egy nap Éva és Ádám elhatározta, hogy ez ellen a hierarchia ellen fellázadnak abban a reményben, hogy olyanná lesznek, mint Isten. Ezért ettek a tiltott gyümölcsből. A hierarchiának ez a felrúgása szét-törte a békességet és halált eredményezett. A Biblia a *bűn* szavát használja, amikor a béke széttörtett állapotát írja le.

Amikor valaki valamit élete legfontosabb dolgává emel fel és az nem Isten, mondván „Nem tudok e nélkül élni”, akkor széttöri Isten békességét, a következménye pedig önzés lesz. A drogok, az anyagiasság, de egy kapcsolat is ebbe a kategóriába esik.

Ádám és Éva esete megtanítja nekünk, hogy Isten az Isten, mi pedig nem vagyunk azok. Sokszor kerülünk olyan kísértésbe, hogy megmagyarázzuk magunknak a dolgokat, és „saját igazságunkat” helyezzük előtérbe. Megtehetjük, de megvan ennek a következménye.

Ádám és Éva abban a kritikus pillanatban visszautasította, hogy Istent helyezze az első helyre. Tanuljunk ebből a hibából!

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a Generál Konferencia missziós programjaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR KÁIN VISSZAUTASÍTOTTA, HOGY ISTENT HELYEZZE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Káin esetéből, amikor nem Istent helyezte az első helyre?

Ádám és Éva kikerültek az Éden kertjéből és megszületett Káin. Mindhármuknak nehéz volt a helyzete. Ádám kemény munkával szerezte meg a szükséges ennivalót, majd a gyermekei is besegítettek, amikor már elég idősek lettek.

Káin növénytermesztéssel, Ábel az állatokkal foglalkozott. Mindketten figyelték, mit mondanak szüleik Istenről, az áldozatbemutatás jelentéséről. Amikor idősebbek lettek, mindketten tudták az áldozat értelmét.

Káin áldozatát az Úr visszautasította. Ez nem lephette meg Káint, mégsem tudta a haragját kontrollálni. Káin visszautasította, hogy Istent az első helyre tegye, aki nem fogadta el áldozatát. Káin Isten iránt érzett haragja testvére ellen irányult.

Néha a saját szabályainkat akarjuk elfogadtatni, amikor áldozatra kerül a sor. Isten segíteni akart Káinnak, de az ő szívét a bűn vette birtokba, ahol a harag és a gonoszság lett úrrá szívében.

Káin elutasította, hogy Istent helyezze az első helyre. A következményei rettenetesek lettek, mind az ő életére, mind azokra az emberekre nézve, akik körülötte voltak. Isten minket is kér, hogy helyezzük Őt az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre.

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR SÁMSON VISSZAUTASÍTOTTA, HOGY ISTENT TEGYE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Sámson esetéből, aki nem Istent helyezte az első helyre szívében?

Sámson nazírnak született. Ez azt jelentette, hogy Istennek volt szentelve; ennek voltak vele járó jelei. Nem ehette, ihatta a szőlőnek bármilyen formáját, nem érhetett holttesthez. Érdekes módon a haját sem vágathatta le.

Gyermekségétől fogva barátságatlan volt. Sámson mindig feszegette a határokat, kíváncsi volt meddig mehet el. Meddig helyes, amit tesz és mettől már helytelen. Így tette a timnábeli asszony esetében is. Noha Isten szava világos és egyértelmű volt.

Senki sem ébred úgy fel egy reggel, hogy mostantól kezdve ellenkezni fog Isten akaratával. Mindenki először kis lépéseket tesz a rossz irányába. Majd meg-meggyőzi önmagát, hogy amit tesz, az még helyes, és megerősíti magát lépésről lépésre, hogy mindezt Isten támogatja. Meggyőzi saját magát, hogy ő még a helytelen elkövetésekor is Istent teszi az első helyre.

Amikor Sámson már vakon ébred egy reggel, és Istent hívta segítségül, Isten akkor is válaszolt imájára. Isten kegyelmes volt vele, minthogy velünk is mindig az. Isten annak viszont nem örül, ha visszaélünk a kegyelmével, türelmével és inkább járjuk a magunk útját.

Sámson nem állította életében Istent a legelső helyre, csak közel az első helyhez. Az első helyen a saját vágyai, céljai álltak. Isten talán csak a második vagy harmadik helyre került a szívében.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR ÉLI FIAI NEM ISTENT HELYEZTÉK AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Éli fiainak esetéből?

Éli fontos ember volt. Főpapi feladatait komolyan vette. Ezrek jöttek hozzá rendszeresen, és mindig ellátta a feladatát tisztességgel. Emlékszünk Anna esetére, hogy vele imádkozott és bátorította őt. A kis Sámuel később a templomba került és szolgálta Istent.

Éli mindent megtanított Sámuelnek Istenről, amit tudott róla. Csak a saját gyermekeire nem figyelt annyira oda, és nem fegyelmezte őket úgy, mint kellett volna. Éli Sámuelnek megtanította, hogy Istent helyezze az első helyre, de a gyermekeinek nem. Ennek borzalmas következményei lettek. Fiaiból papok lettek, akik nem kezelték hűségesen a templom adományait.

„Igen nagy volt tehát az ifjak bűne az ÚR előtt, mert az emberek megutálták az ÚR áldozatát” (1Sám 2:17).

Ez nagyon erősen elítélő megfogalmazás. Éli fiai is megvetéssel kezelték az Úr dolgait, és a nép is hasonlóan kezelte, ami Istennel kapcsolatos. Az Úr viszont odafigyel, hogy mi folyik a templomban, látja a papok szívének indulatát, ahogy azt is, hogy a nép milyen lelkülettel keresi Istent.

Ahogy a templomban viselkedünk, beszélünk, az azzal azonos, ahogyan az Úrhoz közeledünk. Minden dolgunkban tiszteljük Istent! Helyezzük Őt az első helyre, és egymást is segítsük az Úr teljes szolgálatában, azzal, hogy tisztelettel fordulunk egymás felé!

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR SAUL NEM HELYEZTE ELSŐ HELYRE ISTENT

Mit tanulhatunk Saultól, aki nem helyezte az első helyre Istent?

Saul magas és jóképű volt. Egy fejjel kimagaslott az emberek közül. Tökéletes jelölt volt Izrael első királyának. 30 éves volt, amikor király lett, és 42 éven át uralkodott.

Uralkodása alatt sok mindent jól végzett el. Azonban következetesen elutasította, hogy Isten utasításait kövesse. Úgy tűnt, számtalan dolgot jobban tudott, mint Isten, hogyan kell javítani Izrael helyzetén.

Néhányan nem tudunk ellenállni a kísértésnek, hogy saját vágyaink szerint magyarázzuk meg a helyzetet. Másoknak elmagyarázzuk, miért jobb a mi tervünk, mint Istené. Istent az első helyre tenni nem volt könnyű Saulnak, és mi is hasonló helyzetben vagyunk.

Saul addig járt a maga útján, amíg Isten elvetette mint királyt. Isten szabad akaratot ajándékoz nekünk, akár arra is, hogy elutasíthatjuk Őt és áldásait.

Saul fia, Jonathán a legjobb barátja lett Dávidnak. Saul viszont féltékeny volt mindig is Dávidra. Később Saul halottlátóhoz fordult, hogy Isten hangját még egyszer hallhassa. Viszont Isten nem beszél a spiritizmuson keresztül. Saul kis lépésekkel távolodott el Istentől, és utána már túl messze került el tőle.

Elutasította, hogy Istent helyezze az első helyre, ennek következményei pedig borzalmasak lettek rá és népére nézve.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a TED (Transzeurópai Divízió) területén katasztrófa sújtotta emberek és éhínségben lévők megsegítésére gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR SALAMON NEM ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Salamontól?

Salamonnal minden jól kezdődött. A korona súlya vezette őt arra, hogy bölcseséget kérjen Istentől, amire a legnagyobb szükségét látta. Kérését Isten teljesítette. Ezen felül Isten még gazdagsággal, egészséggel és jóléttel is megáldotta.

Idővel Salamon a bölcsességét arra használta, hogy mindent megmagyarázott. Értelmét, szellemi képességét arra használta, hogy megmagyarázza, miért lépte át Isten törvényét. Embereket kényszerített munkára az Úr házának építésénél, mert ez így olcsóbb volt. Idegen hercegnőket vett feleségül békeszövetség érdekében. Oltárokat építtetett feleségei isteneinek. Háromszor nagyobbra építtette palotáját, mint az Úr háza, hogy elférjen benne feleségei háztartása.

Ezeknek az elgondolásoknak látszólag volt értelme, hiszen gazdagságot eredményezett az országnak. Viszont sok igazságtalansághoz is vezetett. Isten azért adta törvényét, hogy hosszú távon legyen jólét az országban. Salamon arra használta értelmi képességeit, hogy eltekerje Isten törvényeit a saját elgondolása szerint. Salamon nem Istent helyezte az első helyre, és országa halála után hamarosan kettészakadt.

Mostani időnkben is találni nagyon értelmes, intelligens embereket, akik Isten törvényét emberi értelemmel megmagyarázzák, hogy miért nem tartják azt be. Istent első helyre állítani azt jelenti, hogy komolyan vesszük szavát.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR IZRAEL NEM HELYEZTE ISTENT AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk Izrael népe életéből?

Amikor Mózes visszatért Egyiptomba, hogy kiszabadítsa Izraelt, világos volt, hogy nem állt készen a nép erre a lépésre. Több évszázados rabszolgaság rombolta az Istenről és önmagukról kialakult nézetüket. Mindezek ellenére Isten Ábrahámnak tett ígérete miatt beteljesítette szavát.

Amikor már szabadokká lettek a pusztában, még nem tudták elképzelni, mit kezdjenek a szabadságukkal. Inkább visszafordultak volna, mintsem hogy olyan Istennek engedelmessé legyenek, akit nem látnak. Isten viszont türelmesen várt, napoként gyakorolta feléjük szeretetét a felhő, a tűzoszlop és a manna által.

Isten törvénye olyan tanácsokkal látta el őket, hogy hogyan élhetnek szabadságukkal. Ez különösen így volt a szombat parancsolatával. Világosan felvázolta nekik, hogyan lehet a Teremtőt imádnia egy teremtménynek, illetve hogyan gyakorolhatják szabadságukat.

Mint nép az igazi próbájuk akkor volt, amikor a 12 kém egybehangzó véleményével tért vissza, hogy a föld, amit Isten nekik ígért, az valóban olyan, aminek Isten leírta. Magyarzataikban viszont már nem volt egyetértés köztük. Józsué és Káleb ésszerűen érveltek. Elmondták, hogy Isten egy sokkal hatalmasabb nép karmaiból mentette ki őket, és Ő folytatni fogja szabadítását. Ketten készek voltak Istent az első helyre tenni, de a tíz kém és a nép többsége irracionális félelmeknek adtak inkább helyet. Figyelmen kívül helyezték a tényeket! Ennek következményei rettenetesek voltak. Isten arra ítélte őket, hogy csak a következő generáció mehet be az ígért földjére.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR A FARIZEUSOK ELUTASÍTOTTÁK, HOGY ISTENT AZ ELSŐ HELYRE TEGYÉK

Mit tanulhatunk meg a farizeusoktól, akik nem Istent tették az első helyre?

Az első században a farizeusok és a törvény tanítói élvezték leginkább a nép tiszteletét. Arra szentelték életüket, hogy a törvényt tanulmányozzák és azt kövessék. Kívülről tudták a törvényeket, és mindegyiket be is akarták tartani. Ez a magatartás biztonságot és értelmet jelentett számukra, büszkeséggel töltötte el őket.

Amikor Jézus elkezdett prédikálni, Ő megfordította a törvény értelmezését. Amit addig nehéz volt követni, azt Ő lehetségessé tette. Jézus rámutatott a törvény lényegére, a szeretetre és az irgalomra. Ez a farizeusi hierarchiát teljesen szétzörgette, értelmezésüket porrá zúzta. A farizeusi önpusztító aprólékosság helyett arra hívta fel a figyelmet, hogy a pontossággal minden rendben van, de nem szabad elfeledkezni az igazságosságról, a kegyelemről és a hitről sem, ami a törvény lényege.

Mindezek fényében két dolog nem lephet meg minket. Az egyik, hogy a farizeusok voltak a fő mozgatóerő Jézus kivégzésében. Nem tudták elviselni a tanítót közöttük, aki a maguk érdekében kialakított hierarchiát szétfeszítette. A másik szempont sem lep meg minket, hogy a sok farizeusok által lenézett ember Jézust akarta inkább követni. Megváltónk arra tanította az embereket, hogy egyikük sem igazán jó, de Isten kész őket elfogadni és át akarja formálni őket Lelke által.

Ha Istent az első helyre tesszük, akkor minden területen hűségesekek akarunk maradni.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR A GAZDAG IFJÚ NEM ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg a gazdag ifjútól, aki elutasította, hogy Istent állítsa az első helyre?

Amikor Jézushoz ment a gazdag ifjú, talán a tanítványok reménykedtek, hogy lesz közöttük egy gazdag ember is. Ez a remény hamar elszállt. Ezt olvassuk:

„Jézus így válaszolt neki: Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonedat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem! Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: Bizony mondom nektek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába. Ismét mondom nektek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.

Amikor meghallották ezt a tanítványok, nagyon megdöbbenek, és így szóltak: Akkor kicsoda üdvözülhet? Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta nekik: Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges” (Mt 19:21-26).

Amit a gazdag ifjú nem értett meg, az egyszerű: a megváltás megtapasztalása, az Istennel való teljes kapcsolat, az emberségesség mind megférnek azzal, hogy el tudom engedni a vagyonomat. Ez a bibliai „Shalom” tapasztalat: az Istennel, az emberiséggel, önmagammal és a természettel való teljes harmóniát jelenti.

Ha van egy kis vagyonunk, elragadhat bennünket a kísértés, hogy megőrizzük. A gazdagság hamis biztonságérzetet adhat. A vagyon lehet Isten áldása, de ha arra gondolunk, hogy ez a munkánk eredménye, és az csak nekünk jár, kárunkra lehet. A gazdag ifjú a vagyonát tette az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a balatonlellel és a bózsvai intézményeink működtetésének költségeihez járulunk hozzá.

AMIKOR ANÁNIÁS ÉS SAFIRA NEM ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg abból, hogy Anániás és Safira elutasította Istent az első helyre tenni?

Mindenképpen Istent akarták az első helyre helyezni. Hittek Jézusban és akarták a Szentlélek keresztségét, akarták az apostolokat és a gyülekezetet segíteni. Mégis nehéznek találták megtartani ígéretüket.

Először arra gondoltak, a föld teljes árát beadják. Ez nagylelkű felajánlás, nagyobb, mint amit Isten elvárna. Ne kísértsen meg miket az összeg nagysága! A nagyság nem hatja meg Istent, de a hűség igen. Talán a többiek példája adta a vágyat, hogy az apostoloknak adják az egész összeget. A probléma akkor léphetett fel, amikor kezükben volt már a pénz. A sóvárgás közbeszólt, majd halálukat eredményezte.

Miért kezelte ezt olyan keményen Isten? Ő komolyan veszi a becsületességet és a hűséget. Isten nem nagy adományt vár el, inkább szavunk megtartását. De mi van, ha a múltban hibáztunk? Ne folytassuk, ne hazudjunk magunknak és Istennek! Azt ígérjük meg, amit be akarunk tartani!

Anániás és Safira nem Istent helyezték az első helyre. Ennek következményei rettenetesek voltak. Isten arra kér, hogy tegyük az Ő országát az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

MIT TANULHATUNK A LAODÍCEAI GYÜLEKEZET HELYZETÉBŐL?

Mit tanulhatunk meg a laodíceai gyülekezettől, ami azzal küzdött, hogy Istent az első helyre állítsa?

Azt olvassuk, hogy a laodíceai gyülekezet erősen küzdött azzal, hogy Istent az első helyre tegye. Sohasem utasították el Őt, de Isten egyértelműen nem volt náluk az első helyen. Jézus langymelegnek hívja őket, sem hidegnek, sem hévnek. Ez a bibliai leírás:

„Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete: Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szánalmas és a szegény, a vak és a mezítelen: tanácsolom neked, végy tőlem tűzben izzított aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged; és végy gyógyító irt, hogy bekend a szemed, és láss. Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát, és térj meg! Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónján. Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek” (Jel 3:14-22).

Isten tisztában van tetteinkkel és szándékainkkal, nem utasít el minket. Jézus kopogtat szívünk ajtaján.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR VISSZAUTASÍTOTTA LUCIFER, HOGY ISTENT HELYEZZE AZ ELSŐ HELYRE

Mit tanulhatunk meg Lucifer esetéből, aki elutasította, hogy Istent helyezze az első helyre?

Néha arra gondolunk, hogy a körülményeink miatt vagyunk olyan gyengék, hibáink taszítanak afelé, hogy megmaradjunk bűneinkben és ne változzunk meg a jó irányába.

A legcsodálatosabb angyal, aki naponként együtt volt Istennel, és tökéletes körülmények közt élt, neki nem sikerült hűségese maradnia Istenhez. Mert ehhez belső döntés szükséges, nem pedig tökéletes életkörülmény. Lucifer túlságosan büszkévé vált, hogy Istent helyezze az első helyre. Inkább saját maga istenévét akart válni, saját szabályokkal, saját elképzelésekkel, vágyakkal. Saját énjét az, ami utunkba áll.

Életünk körülményei néha nagyon nehezek, máskor örömmel teljesek. Akár jó, akár nehéz, nem a körülményeink határozzák meg a sorsunkat, hanem az esetek 99%-ában a saját döntésünk. Lucifer példája azt jelzi, hogy a legtökéletesebb körülmények közepette is elbukhatunk, ha úgy döntünk. Jézus példája pedig arra tanít minket, hogy a legnehezebb életkörülmények közepette, ha minden barátunk el is fordul tőlünk, ha mindenki, akivel jót tettünk, cserben hagy, akkor is megmaradhatunk Isten mellett hűségben, ha úgy döntünk.

Maradjunk meg Isten mellett hűséggel, anyagi szempontból is, fejezzük ki Isten felé, hogy hálásak vagyunk azokért az ajándékokért, amit tőle kaptunk! Naponként döntsünk Isten mellett! Tegyük Istent az első helyre!

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR A VALDENSEK ISTENT HELYEZTÉK AZ ELSŐ HELYRE

A valdensek amikor Istent helyezték az első helyre, mindent elveszítettek. Azonban még ekkor sem adták fel. Mit tanulhatunk meg példájukból, ami segíthet ma nekünk Istent az első helyre állítani életünkben?

A 12. században az egyház megtiltotta, hogy az egyszerű emberek a Bibliát olvassák vagy magyarázzák. Kirekesztéssel félemlítették meg az ilyen embereket. Ebben a sötét korszakban Vald Péter szétosztotta vagyonát és mások segítésére szentelte életét. Franciaországban egy mozgalom indult el, ahol laikus prédikátorok mondtak le földi vagyonukról, és fegyelmezett életet élve ragaszkodtak a Biblia tanításaihoz. Fő céljuk a Biblia érthető nyelven való értelmezése volt.

1179-ben Vald Péter egy barátjával Rómába ment, ahol hitükről tettek vallomást. A későbbi lateráni zsinat elítélte tanaikat. Ezután Vald Péter követői házanként, titokban gyűltek össze és tanulmányozták a Bibliát. A társadalom nem tudta tolerálni a jelenlétüket, ezért el kellett menekülniük a hegyekbe, barlangokba. Azzal helyezték Istent az első helyre, hogy a Bibliát tanulmányozták és magyarázták. Úgy értelmezték mozgalmukat, mint világságot a sötétségben. A valdensek előfutáiraivá váltak a protestantizmusnak.

Isten tőlünk is azt várja el, hogy olyan férfiak és nők legyünk, akik előtérbe helyezzük életünkben Isten személyét és eljövendő országát.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR HUSZ JÁNOS ELSŐ HELYRE TETTE ISTENT AZ ÉLETÉBEN

Husz János életébe került, hogy Istent helyezte az első helyre. Mit tanulhatunk meg ma Husz Jánostól, hogy a mi életünkben is Isten kerüljön az első helyre?

A 14. században az egyház bűnbocsátó cédulákat árusított családoknak, annak érdekében, hogy a családtagok garanciát kaphassanak, a szeretteik nem a pokol tüzeiben szenvednek, hanem a menyben vannak. Üldöztetés várt azokra, akik az egyház tekintélyét ebben meg merték kérdőjelezni.

Ebben az időszakban Husz János prédikátor volt Prágában. Bátran és nyíltan hirdette Husz, hogy a Biblia nem tud pokolról, tehát nincs is. Még kiközösített állapotában is Istent állította az első helyre.

Amikor a konstanzi zsinatra 1415-ben Husz megérkezett, azonnal bebörtönöztek. Végül is a zsinat elé idézték, ahol arra kérték, foglalja össze tanait. Majd kértek, vonja vissza azokat. Azt válaszolta: „Annyi aranyért sem fordulnék el az igazságtól, mint egy templom!” Visszavitték a börtönbe, és 1415. július 6-án máglyán égették el. Azt jegyezték fel, hogy a máglyán zsoltáréneket hallottak a közelben.

A mai időkben állandóan szembesülünk kompromisszum-helyzetekkel, amikor arra érzünk indíttatást, hogy az igazságot figyelmen kívül hagyjuk vagy elveszük. Isten ma is azt várja tőlünk, hogy a hozzá való hűségünket őrizzük meg. Van olyan szélsőséges helyzet, amikor ez a hűség üldözéshez vagy akár halálhoz is vezethet. Sokunknak egy ilyen helyzet egyszerűen kényelmetlenséget jelent. Isten azt kéri tőlünk, hogy tegyük Őt az első helyre életünkben.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a világmisszió kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR LUTHER MÁRTON ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Luther Márton mindent elveszített, amikor Istent helyezte az első helyre. De még ekkor sem adta fel. Mit tanulhatunk meg Luther Mártontól a mi életünkre nézve, hogy mi is Istent tehesük életünk első helyére?

A 16. században az egyház elhitette, hogy ha Krisztus megváltását el akarja valaki nyerni, akkor szüksége van az egyházra. Mindenkinek üldözéssel kellett szembe-sülnie, ha el akart fordulni az egyháztól.

Az emberiségnek ebben a sötét időszakában Luther Márton egy odaszentelt római katolikus pap volt. A Bibliát olvasva felismerte, hogy aki Istennel kapcsolatba akar kerülni, az ezt közvetlenül, emberi közvetítés nélkül elnyerheti. A Biblia által felhatalmazva Luther el mert fordulni az egyháztól, kora leghatalmasabb szervezetétől.

Luther azt tanította, hogy a megváltást és ebből következően az örök életet nem kiérdemelni kell jó cselekedetek által, hanem egyedül Isten kegyelmének ingyen ajándéka által nyerhetjük el, Jézus Krisztusba vetett hit által. Luther bibliai teológiája kihívást jelentett az egyház tekintélye számára.

Az egyház kiközösítette Luthert. Azonban ez nem állította meg őt, inkább Istent állította életében az első helyre és szilárdan ragaszkodott meggyőződéséhez. Ezt fogalmazta meg az „Erős vár a mi Istenünk” énekében.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre.

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR WILLIAM TYNDALE ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

William Tyndale mindent elveszített, amikor Istent tette az első helyre. De még akkor sem adta fel. Mit tanulhatunk tőle, ami a mostani életünkben segíthet nekünk?

A 16. században az egyház tiltotta az egyszerű embertől a Biblia olvasását és értelmezését. Számolhatott az egyház üldözésére, aki próbára tette a klérus hatalmát. Az emberiségnek ebben a sötét korszakában azzal, hogy hozzásegítette az embereket a Bibliai angol nyelvű olvasásához, William Tyndale lámpássá lett.

Tyndale közvetlen a héber és görög nyelvből fordította le a Biblia könyveit. Az ő fordítását nyomtatták ki elsőnek az akkori technikai lehetőségekkel. Emiatt közvetlen az egyház rosszallását vívta ki magának. Az egyház azt hirdette, hogy a laikosság nem rendelkezik azzal a képességgel, hogy érthesse a Szentírást, ezért csak az egyház értelmezheti azt számukra.

Tyndale-nek el kellett menekülnie Flamand területekre V. Károly katolikus császár elől. 1535-ben elfogták és bebörtönözték a belgiumi Vilvoorde kastélyba. A következő évben hitehagyással megvádolták. Miközben halálos ítéletét akarták végrehajtani, a máglya karójához kötötték, olyan erősen, hogy megfulladt, de végül is végrehajtották az ítéletet. Halála előtti imájában azt kérte, hogy a király értse meg a Biblia üzenetét.

Kérését az Úr megválaszolta. Nem sokkal halála után a King James Biblia megjelent, ami a nyugati kultúra alapjává lett. Tyndale munkája hozzájárult, ihletett kultúránk alapjához, ezzel együtt ahhoz, hogy egy egyszerű állampolgár is érthesse a Bibliát.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR MILLER VILMOS ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Miller Vilmos Istent állította az első helyre életében. Mit tanulhatunk tőle a mai időnkben, ami segíthet nekünk eligazodnunk?

Tisztességes ember volt, aki nem tudta elhinni, hogy a Biblia igazat mondana. Azonban valami megmagyarázhatatlan történt az életében, ami megrázta Miller világnézetét. Azt kérdezte magától: „Ha a világegyetemben a természet törvényei érvényesülnek, akkor hogyhogy nem haltam meg, amikor a bomba olyan közel hozzám felrobbant?”

Elhatározta, hogy komolyan fogja tanulmányozni a Szentírást. Farmja Whitehallban volt, New York államban, ahol komolyan nekikezdett a Biblia értelmezésének. Két éven át ezzel foglalkozott, 1816-tól 1818-ig. Jézus Krisztus mint Megváltó teljesen magával ragadta.

A próféciák nagy hatással voltak rá, értelmezése szerint előre vetített egy igen fontos eseményt 1843-ra vagy 1844-re nézve, de nem mertte ezt nyilvánosságra hozni.

Hosszas imádkozás után elkezdett erről prédikálni. Miller prédikációiban a Biblia tanítását és Istent állította az első helyre. Hangsúlyozta, hogy Isten nem hagyja magára a világot.

Prédikációja vezetett az 1844-es októberi nagy csalódáshoz. Százerek várták azon a napon Jézus visszajövetelét. Azonban ez elmaradt. Ehelyett Jézus elkezdte a főpapi szolgálatát, ami a végidő kezdetét jelenti. Ebből a csalódásból hívta el Isten a Hetednap Adventista Egyház úttörőit.

Az Adventista Egyház hirdeti több mint 200 országban azt a jó hírt, hogy Jézus hamarosan eljön. Emberek milliói néznek reménységgel előre, mert Miller Vilmos Istent tette az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR JOSEPH BATES ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Joseph Batesre furcsán néztek, mivel ő Istent helyezte az első helyre. Emellett egész életében kitartott. Mit tanulhatunk meg Joseph Batestől, ami a mi életünkben is segíthet?

Bates nyugalmazott hajóskapitány volt, amikor találkozott Miller Vilmos üzenetével, hogy Jézus hamarosan eljön. Mivel Istent tette az első helyre az életében, ezért lelkesen fogadta ezt el, és minden energiáját, pénzét erre a célra áldozta, még a házáat is eladta, hogy segítse ennek az üzenetnek a terjedését.

Ezt az üzenetet fia visszautasította, és mérgesen elment az óceánra tengerésznek. Bates akkor sem fordult el Istentől és a Jézus visszatéréséről szóló üzenettől, amikor minden másként történt, mint remélték. Az emberek kinevették őket, amikor újra kellett mindent kezdeniük, hiszen mindenüket eladták az üzenet hirdetésének költségeire.

Bates és társai visszatértek a Biblia tanulmányozásához, és megértették, hogy 1844-gyel a bűn történetének a végideje kezdődött el.

Nehéz időszak érkezett el Bates-re és társaira. Egyik nap, amikor nem volt mit ennie már a kapitánynak, Istenhez fordult, hogy segítsen neki élelemhez jutnia. Aznap egy levelet kapott, amiben elég pénz volt arra, hogy ellássa magát enni-velőval. Isten indított valakit, hogy pénzzel segítse akkor, amikor a legnagyobb szükségben volt.

Amikor a barátaival tanulmányozta a Bibliát, felismerték a szombat igazságát, és ezt a hírt megbeszélte James és Ellen White-tal. Hamarosan megalapították a Hetednapi Adventista Egyházat, ami ma már világszéles egyházként működik.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a Magyar Unió missziós költségeihez járulunk hozzá.

AMIKOR JAMES ÉS ELLEN WHITE ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

James és Ellen White fiatalon határozták el, hogy Istent helyezik az első helyre. Minden tettüket ennek a szempontnak rendelték alá. Mit tanulhatunk tőlük ma?

James White-t már 1843-ban felszentelték prédikátornak, miután ezer ember csatlakozott fáradhatatlan prédikációi révén a mozgalomhoz.

Ellen törekeny fiatalasszony volt, aki gyermekkorában balesetet szenvedett. James és Ellen 1846-ban házasodtak össze. A házaspárnak évekig nem volt otthona, hanem a szülőknél vagy a barátaiknál laktak.

1848 novemberében Ellen White látomásban kapta azt a feladatot, hogy nyomtassanak ki cikkeket, ami majd sok emberhez eljut és bevilágítja az egész földet. A nyomtatás igen költséges volt, ezért ez akkor lehetetlennek látszott. De adományokat kaptak a költségek fedezésére, mert ezek a tanulmányok átfomálták az emberek életét. A kislétszámú hívő csoport áldozatai révén a mozgalom, ami a teljes Bibliára koncentrált, növekedésnek indult. 1863-ban megszervezték a Hetednapi Adventista Egyházat.

James White soha nem fejezte be főiskolai tanulmányait, de négy újságot alapított, két kiadóhivatalt, egy főiskolát, amiből később lett az Andrews Egyetem. Egyházat alapított, amelyet vezetőként is szolgált. Részt vállalkozóként ingatlanközvetítő is volt, óvodát alapított, öszvéreket hajtott Texasból Kansasba a Chisholm csapáson.

Ellen White próféta volt. A bibliatanulmányozást erősítette és a gyorsan növekvő egyház vezetését. James és Ellen White sohasem adták fel szolgálatukat, még akkor sem, amikor két gyermekük betegségben meghalt.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR JOHN ANDREWS ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

John Andrews olyan jó képességekkel volt megáldva, hogy gazdag és befolyásos ember válhatott volna belőle. De ő elhatározta, hogy Istent teszi életében az első helyre és a Present Truth újságot (Jelenváló igazság) elterjeszti a világban. Mit tanulhatunk ma tőle?

John Andrews nagyon értelmes ember volt. 13 évesen elfogadta Jézust Megváltójának. Annyira szerette a Bibliát, hogy magától megtanulta héberül, görögül és latinul olvasni.

A szombat tanításáról is meggyőződött, erről szívesen prédikált is. A Hetednapi Adventista Egyház tantételeit segítette kidolgozni. Amikor az egyház misszionáriusokat kezdett küldeni, akkor őt küldték Európába. Felesége halála ellenére, mindent hátra hagyva, eltökélten elment Európába 1874-ben mindkét gyermekével. Gyermekei még csak tizenévesek voltak, de ők is jó képességű misszionáriusként segítették apjukat Svájcban. Szerkesztőként, fordítóként, nyomdai szedőként segítették a munkát a „Jelenváló igazság” kiadásában.

1878-ban Andrews visszament lányával, Maryvel Amerikába a Generál Konferencia ülésére, mert lánya tüdőbeteg lett. Mary sajnos meghalt 17 évesen. Andrews visszatért Európába és néhány év múlva maga is tüdőgyulladásban halt meg.

John Andrews kiemelkedő szellemi képességekkel megáldott férfi volt. Képességeivel nagyban hozzájárult a növekvő egyház fejlődéséhez. Ma több mint 162 000 imaházunk van 207 országban. Sokat köszönhetünk ennek a kiváló férfinak, aki életében Istent tette az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR ABRAM LARUE ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE

Abram LaRue Istent helyezte az első helyre szívében mint misszionárius, még akkor is, ha túl öreg volt ahhoz, hogy misszionárius legyen. Mit tanulhatunk tőle?

1883-ban Abram LaRue 65 éves volt, favágóként élt Kaliforniában. Az volt a vágya, hogy Kínába menjen misszionáriusként. A Generál Konferencia vezetői azt válaszolták neki, hogy túl koros már ilyen nehéz feladathoz. Pénz sem volt arra, hogy elküldhessék. Abram maga megszervezte, hogy Kínába juthasson. El is érkezett Hong Kongig 1888-ban. 14 évet munkálkodott ott.

LaRue atya, ahogy őt általában hívták, magányosan végezte feladatát. 1902. február 2-án J. N. Anderson és Miss Ida Thompson érkeztek Hong Kongba, hogy neki segítségére legyenek. Nemsokára kilencen megkeresztelkedtek LaRue tanításai következtében. A jelenvaló igazság tana elindulhatott Kína hatalmas országába.

LaRue igaz követője volt Jézusnak. Az imádság és önfeláldozás embere volt, türelmes, együtt érző és kitartó. 14 év távollét idegen földön, egyedül, támogatás nélkül, önfenntartóan, mutatja, hogy rendelkezett azzal az állóképességgel, amire egy úttörőnek szüksége van. A nehézségek ellenére Istent helyezte az első helyre. Mindenét a kínai munka elősegítésére fordította. Azért az ügyért halt meg, amit szeretett.

Abram LaRue Hong Kongban lett eltemetve. Noha végül is nem jutott el Kínába, de szolgálata nagyban hozzájárult a kínai és a keleti misszióhoz.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR C. F. E. THOMPSON ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

C. F. E. Thompson testvér Istent helyezte az első helyre életében, még akkor is, amikor a lehetőségek bizonytalanságot mutattak. Mit tanulhatunk meg az ő életéből?

C. F. E. Thompson fiatal jamaikai férfi volt, aki kivándorolt Sierra Leone-ba, ahol megismerte az adventista üzenetet. 1907-ben meg is keresztelkedett, és hűségesen szolgált a helyi gyülekezetben. Nem sokkal keresztsége után Thomson testvér gyülekezetében evangélizációs sorozat kezdődött el.

Ezalatt az idő alatt Ghánában, Afrika nyugati országában, adventista szempontból a helyzet nem alakult jól. Az ottani misszionárius tanító házaspárból a feleség, French testvérnő magas láz miatt meghalt. Férjének haza kellett mennie egészségi állapota miatt hazájába. A ghánai missziót, úgy tűnt, le kell állítani.

Amikor a ghánai szolgálat lehetőségéről beszéltek a gyülekezetben, Thomson testvér önként vállalta, hogy folytatja az ottani feladatokat. Abbahagyta munkáját és elment Sierra Leonéba. Ez természetesen nem volt könnyű döntés, mert abban az országban igen sok volt a bizonytalanság. De Thomson Istent állította életében az első helyre.

1910 februárjában el is foglalta helyét Ghánában, ahol tiszteletre méltó munkát végezhetett, de sajnos csak két évig, mert 36 évesen 1912 márciusában vesebetegségben elhunyt.

Thomson testvér rövid szolgálat után, a feltámadás reményében aludt el. Hamarosan, amikor Krisztus visszatér, Thomson testvér is a saját szemével fogja meg látni az Urat, a második advent alkalmával.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR GEORGE KING ISTENT TETTE AZ ELSŐ HELYRE ÉLETÉBEN

George King Istent helyezte az első helyre életében, még akkor is, amikor az egyház visszautasította lelkészi szolgálatát. Mit tanulhatunk meg az életéből?

George King hitte, hogy Isten őt prédikátornak hívta el. 1880-at írtak ekkor, amikor még James White is élt, és King ki is kérte erről az ő véleményét.

James és Ellen White meg is hívta őt az otthonába. Meg voltak győződve, hogy King testvér Isten iránt elkötelezett életet élt, viszont nem voltak biztosak abban, hogy megvan-e a talentuma a prédikáláshoz. Két héttel később, James White egy istentisztelet után megszólította Richard és Hulda Godsmarkot, kérte őket, hallgassák meg King testvért, hogy lehet-e belőle prédikátor.

Meghallgatása alatt King testvér küzdelme megmutatta, hogy erre nincsen talentuma. Nem könnyű elutasítottnak lenni, de elég alázatos volt, hogy elfogadja a döntést. Hamarosan kiderült, hogy kiváló munkát tudott elvégezni könyvevangélista szolgálatban. Az adventista missziómunka gyökeresen megváltozott King testvér szolgálatának köszönhetően. 30 évnyi munkássága alatt könyvevangélisták százait képezte ki Észak- és Dél-Amerikában, valamint Közép-Amerika területein is. King testvér módszere segítette William Arnoldot Ausztráliában, Abram LaRue-t Hong Kongban, Albert Stauffert Brazíliában, Herbert Meyerst Burmában és Robert Caldwellt a Fülöp-szigeteken. 1886-ban mintegy 400 adventista könyvevangélista szolgált a világon.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a világmisszió költségeihez járulunk hozzá.

AMIKOR ALBERT STAUFFER ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Stauffer Istent tette életében az első helyre, amikor elhagyva saját hazáját misszionárius lett. Mit tanulhatunk meg az életéből?

Albert maradhatott volna otthon is, és élvezhette volna a biztonságot. Elfogadta a Generál Konferenciának a hívását, hogy menjen Brazíliába a Jelenvaló igazság című újságot terjeszteni.

Ez 1894-ben történt, amikor nem volt garantálható, hogy meg fog tudni élni az újság és a könyvek eladásából. A feladatát még az is nehezítette, hogy ekkor még nem voltak ezek az anyagok a helyi portugál nyelven elérhetőek. Más misszionáriusok már dolgoztak azon, hogy lefordítsák portugál nyelvre az újságot és más könyveket.

Két év múltával Albert és egy társa a Brazília déli részében levő Parana állam Curitiba nevű városába mentek el egy evangélikus templomba. Abban a templomban volt jelen akkor Mrs. Ana Diedrich Otto, egy jól ismert szülész nő is. Felfigyelt a két idegen férfira, még az azt követő héten is. Elbeszélgetett velük, majd vásárolt tőlük egy Jézus élete című könyvet német nyelven.

A következő vasárnap is találkoztak, egész nap beszélgettek, tanulmányozva a Bibliát. Ennek eredményeképpen ő és a férje elfogadták az adventista tanítást.

A könyvevangélisták elkötelezetten dolgoztak Brazíliában, Argentínában, Uruguayban és még több más országban Dél-Amerikában. Házról házra jártak és képviselték a hármasság üzenetét.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

WILLIAM A. SPICER ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

William A. Spicer Istent állította a szívében és a szolgálatában is az első helyre, mialatt az adventista misszió szolgálatát szervezte. Mit tanulhatunk meg az életéből?

Spicer csak 22 éves volt, amikor Angliába utazott, hogy megalapozza egyházunk életét az európai szigeten. Majd visszatért a Generál Konferenciához, hogy a külföldi missziómunka titkáráként segítse az egyház munkáját, mint például a zimbabwei, a mai Solusi Egyetem megszervezését, ami ma is működik.

Spicer lelkész 1898-ban elment Indiába, hogy mint az akkori három felszentelt lelkészek egyike, Dél-Ázsiában segítse az adventista misszió megszervezését. Adventista újságot is elindított, ami az egyház ottani növekedéséhez járult hozzá.

1902-ben visszatért a Generál Konferenciához, ahonnan 20 éven át irányította a misszionáriusok kiküldésének megszervezését. Ez felelősségteljes munka volt, hiszen családok költöztetését kellett megszervezni egy másik kontinensre.

Ezek után Spicer testvért a Generál Konferencia vezetésével bízták meg nyolc éven keresztül. A 20. század első felében sok országba kellett utaznia, és erősítenie kellett egyházunk növekedésének folyamatát.

Az Adventista Egyház még ma is misszionáriusok százait küldi családtagjaikkal, hogy vigyék el az üzenetet minden nyelvnek, népnek és törzsnek.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

ACE ÉS ROENNA SINTOS ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Jövőjüket illető bizonytalanságuk és félelmeik ellenére Ace és Roenna Sintos Istent tették az első helyre. Ezzel kezdődött a változás az életükben. Mit tanulhatunk meg tőlük?

A Fülöp-szigetetről származnak, így kerültek az Államokba. Az évek alatt magas beosztású közalkalmazottakká lettek. Amikor Roennának méhen kívüli terhessége lett, minden felfordult az életükben. Nem volt más lehetőségük, Acenek is el kellett hagyni a munkáját és a feleségét kellett segítenie. Amikor Roenna jobban lett, visszakerült az oktatásba, de a férjének más terve lett. Úgy érezte, az Úr a médiamunkába hívta el. Sajnos az új munkaterület nem volt olyan jövedelmező, mint az előző állása. Komolyan végig gondolták anyagi helyzetüket, majd elhatározták, hogy a médiafeladatok miatt csökkentik az eddigi kiadásait.

Sok volt a bizonytalansági tényező, de Istent helyezték az első helyre. Először éppen olyan nehéz volt, mint azt előre gondolták. Ráadásul az elején, a médiatechnikába is sokat kellett beinvestálniuk. Biztosak voltak abban, hogy Isten gondjukat fogja viselni. Teljesen átadták magukat az Úr szolgálatának. Már több év telt el, és sok hihetetlen dolgot megváltoztatott az Úr az életükben. Mindketten teljes erővel dolgoznak vezetőként az Adventista Egyház Digitális Evangélizációjának szolgálatában. Most is egyszerű életet élnek, de jobb anyagi helyzetben, mint korábban. Már minden technikai eszközzel rendelkeznek, ami a munkájukhoz szükséges.

Azt vallják, Jézus mindent feladott értük, és ez ösztönzi őket is, hogy Istent helyezték életükben az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

PAVEL ÉS VALENTINA DMITRIENKO ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Pavel lelkész és felesége, Valentina majdnem 15 km-t kellett gyalogoljanak, hogy eljussanak ahhoz a házi gyülekezethez, amelyet szolgáltak. Ez a kockázatos út elfárasztotta őket, nagyon éhesek is lettek az út végére. Szinte lehetetlen volt kenyeret találni a boltokban Sukhumiban. Az 1993-as, hónapokon át tartó katonai konfliktus egyik eredménye lett az élelmiszerhiány. Néhány pékség árusított éjszakánként kenyeret, de minden alkalommal, amire Valentináék felbátorodtak, hogy megtegyék a hosszú utat, addigra elfogyott a kenyér. Az egyik nap, az istentisztelet után, Maya – egy gyülekezeti tag – adott Valentinának egy kenyeret, de ő azt visszautasította. Maya ragaszkodott ahhoz, hogy fogadják el és könyörgött nekik. Végül csak a felét fogadták el. Hat hónap óta először kaptak kenyeret. Arra gondoltak, milyen csodálatos lesz majd, ha ezt a kenyeret árpalevessel eszik otthon.

Amikor hazafelé mentek, találkoztak egy idős, sovány, szennyes ruhájú asszonnyal, aki élelmiszert koldult, és azt mondta, hogy éhen fog halni. Eszükbe jutott, mennyire felragyogott az arca Mayának, amikor velük megoszthatta a kenyerét. Vajon ők is elég bátrak lennének megosztani a fél kenyerüket? Valentina odaadta ennek a hölgynek a kenyerük felét, aki könnyek közt, örömmel fogadta el. Mindketten ragyogó arccal mentek hazafelé, hogy ezzel az idős asszonnyal megosztották, amit ők is kaptak.

Istent első helyre tenni azt jelentette nekik akkor, hogy megosztották azt, amit ők is kaptak.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon egyházterületünk beruházásaira fordítjuk adományainkat.

LEE YOUNG CHAN ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Lee 17 éves volt, amikor Dél-Koreában elhatározta, hogy megkeresztelkedik. Azonban még néhány évre szüksége volt, amire megértette, hogy mit is jelent hűséges sáfárként élni. Miután befejezte a középiskolát, elhatározta, hogy az első munkahelyétől kezdve határozottan figyelni fog a szombat megtartására. Néhány munkaaajánlatot el kellett utasítania, de végül is egy kézbesítői feladatot elvállalt. Lee biztos volt abban, hogy Isten mindenről gondoskodni fog. Az volt a szívében, hogy mivel Isten olyan szeretettel gondoskodott mindenről az életében, így hálaból hűséges lesz Istenhez. Tizedével, adományaival is ezt fogja kifejezni. Majd, amikor nemsokára családja is lett, Isten hozzásegítette, hogy saját kényelmes háza, kocsija is legyen, ami segíti most gyülekezetének szolgálatában is. Lee úgy érti, ha Isten hűséges azokhoz is, akik NEM hűségesek hozzá, akkor mennyivel inkább így van ez azokkal, akik hűségesen követik Őt és neki szentelik életüket!

Ellen White ezt így fogalmazta meg: „A földön minden jó dolog Isten bőkezű szeretetéről beszél az ember felé. A szegények is hozzá tartoznak, és Ő rendelte el a hozzá való bizalmi kapcsolatot is. Az arany és az ezüst is az övé; és ha azt akarná, akkor akár esőként is hullhatna az égből. Ehelyett Ő sáfáraiként rendelt minket, eszközökkel látott el bennünket, nem azért, hogy felhalmozzunk, hanem hogy mások javára használjuk azokat.” (Counsels on Stewardship [Tanácsok a sáfároknak], 15. o.).

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

BRENTON JACKSON ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Brenton Új-Zélandon született egy szerető adventista családban. Szerette Jézust, és már gyermekkorában értette meg, mennyire szerette őt Isten. Mégis, amikor 13 éves lett, minden összeomlott benne. Szülei elváltak. Ő meg elhagyta a gyülekezetet. Évek múlva, amikor éppen a munkáját is elveszítette, kikerült az utcára, és mindössze 200 dollárja maradt. „Hogy történhetett ez meg velem?” – kérdezte magát. Visszaemlékezett, hogy szülei gyermekkorában tizedet fizettek, és semmiben nem volt hiányuk. Megkereste a gyülekezetét, és az utolsó 200 dollárt odaadta az Úrnak. Mint az az özvegyasszony az evangéliumban, mindent betett a gyülekezet kosarába.

Ami ezután következett, az kész csoda volt. Amire akkor szüksége volt, azt kirendelte az Úr... és ma is így van ez. Brenton azóta is Istent helyezi életében az első helyre.

Ellen White ezt így fogalmazza meg: „Az Úrnak nincs szüksége a mi adományainkra. Nem tudjuk Őt adományainkkal gazdagabbá tenni. (...) Mégis Isten megengedi, hogy kegyelme által érzett hálánkat önfeláldozó áldozatokkal kifejezhessük mások felé. Csak ily módon mutathatjuk meg iránta érzett hálánkat. Nem rendelt más utat ennek kifejezésére” (Counsels on Stewardship [Tanácsok a sáfároknak], 18. o.). Brenton felnőtt éveiben, a botlása után Istent helyezte az első helyre. Erősen ott van szívében, hogy Jézus mindent feladott, hogy megváltson minket.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

SARAH ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Amikor Saraht elhagyta a férje, tudta, hogy meg kell találja a módját, hogy el tudja tartani magát. Azonban nem volt világos előtte, hogyan találhat magának munkahelyet. Imádkozott vezetésért, és azt érezte, hogy Isten azt ajánlja neki, hogy beszéljen a Biblia tanításairól az embereknek. Azonban ez nem volt könnyű egy nem keresztény Indiában. Sarah elindult és bekopogott a szomszédjaihoz. „Imádkoztam a betegekért és azok meggyógyultak” – említette tapasztalatait. „Imádkoztam, hogy a gonosz lelkek eltávozzanak, és a szomszédaim megszabadultak. Imádkoztam azért, hogy lehessen gyermekük, és családossakká lettek.”

Nagyon nehéz volt Sarahnak, hogy nem volt keresete. De hogyan is hagyhatná el ezeket az embereket, akiknek olyan nagy segítségre volt szükségük? Istent helyezte az első helyre, még akkor is, ha sokáig tartott ez a nehéz állapota. Sokan örültek Sarah segítségének, de voltak akik nem, ha benyitott hozzájuk. Egyik alkalommal egy családnál azt követelték tőle, hogy imádjá az ő istenüket. De elutasította ezt. Egy fiatal asszony igen mérges lett, és Sarah kezét belenyomta egy forró olajjal teli edénybe. „Imádkoztam” – mondta Sarah. „És amikor kivettem a kezemet a forró olajból, semmi baja sem volt.” A következő nap a fiatal asszony papája bocsánatot kért tőle. Mesélte, hogy megbüntette a lányát, és kérte, hogy imádkozzon a családjukért. Sarah ezt boldogan megtette, és ma már ez a család másik öt családdal, akik látták az esetet, elfogadták Istent, együtt járnak a gyülekezetbe. Ma már Sarah misszionárius úttörőként dolgozik az adventista közösségben.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

ÁBRAHÁM ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Ábrahám egy gazdag maszáj férfi Tanzániában. Ez az afrikai törzs a marháikról ismert. Nincs semmi értékesebb a marháknál ebben a törzsben. Nem meglepő, ha egy bika pusztulását, hosszabban és hangosabban gyászolják, mint egy családtag-jukét. Egy bika ára akár 300 000 Ft is lehet.

Amikor Ábrahám hallott Jézusról az adventista rádióban, elhatározta, hogy Jézust helyezi mindenek elé, történjen bármi. Elhatározta, hogy 100 tehenet fizet tizedként az Úrnak. Szomszédai nem tudták mire vélni ezt a döntését. Arra gondoltak, bizonyára megzavarodott. Ahogy beadta a tizedét, valami feltűnő történt a csordájával. A tehenei ikreket kezdtek elleni. A tehenek általában egy borjút ellenek, azonban Ábrahám tehenei ikreknek adtak életet. 100 tehenet adott be tizedként és több tehene lett, mint korábban. Szomszédai teljesen meglepődtek. „Szólj a lelkészednek, én is tizedet akarok adni” – mondta egy szomszédja. Ábrahámot nagyon meglepte az Úr áldása, és elhatározta, hogy nemcsak egy tizedet fog adni, hanem kettőt.

Elhívta az adventista lelkészt a földjére, és kiszámolta a két tizedét. „Egy, kettő, három” – kezdte a számolást, ahogy sorba állította az állatokat, „hét, nyolc, kilenc.” Amikor megfogta a tizediket, szólta a bojtárfiúnak, hogy címkézzé meg a fülét annak a tehénnek. „Az lesz az Úré” – utasította. Akkor megfogta a tizenegyediket és azt mondta a bojtárnak: „Ennek a fülét is címkézzé meg, ez lesz a második tized”. Majd újra kezdte a számolást. Ábrahám Istent tette az első helyre, dacára annak, mit mondtak róla a barátai, szomszédai.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

ZUKI ÉS PALI ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Zuki és Pali sikeres építész mérnökök Dél-Afrikában. Amikor ketten elhatározták, hogy megtakarításaikat Isten nevének dicsőítésére egy adventista gyülekezet építésébe fektetik, akkor hirtelen minden rosszra fordult. Meg volt az esélye, hogy mindenük odavész. Ennek ellenére nem hátráltak meg.

Istent az első helyre tenni akkor sem könnyű, ha minden jól megy, hát még ha az ellenkezője a helyzet. Akkor lehetetlennek látszik. Bizonytalanság és viszontagság közepette csak a Szentlélek erősíthet meg. Zuki és a barátja mindennap két órát töltöttek a gyülekezet építkezésén, hogy biztosítsák a munka haladását. Pali elmondta, hogy amikor irányították a munkafolyamatokat, nagy békesség szállta meg őket. A helyzet egyre rosszabbra fordult és már fenntarthatatlanná vált. Meddig mehetnek el? Ez volt a kérdés. A banki határidő előtt három nappal Zuki egy hívást kapott, amikor is megbízták őket egy nagy építési projekttel Durbanban, Dél-Afrikában.

A gyülekezet felépült, anyagi helyzetük stabillá vált. Ellen White ezt írta: „Mi van akkor, ha valaki elszegényedik, amikor pénzét a misszióba fekteti? Krisztus miattad szegényé lett; de te biztosítod magadnak az örök gazdagságot, mennyei kincset, mely nem vész el. Vagyonod nagyobb biztonságban van ott, mint a bankban, vagy mintha házat, földet vennél. Szerezgetek magatoknak oly erszényeket, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset a menyországban, ahol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészti” (Counsels on Stewardship [Tanácsok a sáfároknak], 41. o.).

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon őszi imaheti adakozásunk van, és a globális misszió kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AZ ADVENT KIADÓ ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

A ghánai Advent Kiadó igen erős tartozást halmozott fel a ghánai kormány, a szállítói és a Nyugat-Afrikai Divízió felé, mintegy 12 millió dollár értékben. A kiadó területe és az odavezető út sáros volt, épületei elavultak. A munkások bérét sem tudták fizetni. Már azon gondolkoztak, hogy aukción eladnak mindent. Az új vezetés megegyezett a munkásokkal, hogy drasztikus változtatást vezetnek be. Először is, Istent helyezik az első helyre az intézményben és az egyéni életben. Egyezséget kötöttek, hogy 10 év alatt visszafizetik az adósságot, még ha csodára is lesz szükség.

Az adósságot végül is 7 év alatt visszafizették, ami az üzletnek és a hitnek szép példájává lett. Az intézmény dolgozói elhatározták, hogy a tizedet vissza fogják adni az egyháznak. Imacsoportokat is szerveztek. Hittel álltak hozzá, hogy Isten megválaszolja imáikat. A munkások fizetését 50%-kal csökkentették, amit 5 évig kellett fenntartani. A csoda nem történt volna meg a dolgozók nélkül. Mindenki meglepetésére, amikor egy önkéntes felajánlotta, hogy a szombatiskolai tanulmányok kiadását szponzorálja, akkor volt a fordulópont.

Az a kiadó, amit majdnem elárvereztek, most az egyik legsikeresebb kiadója egyházunknak a világon. Afrikában az első és a világon a 13. Már másokat szponzorál, az utak szilárd burkolatot kaptak, az elavult gépeket 2,5 millió dollárért kicserélték, hat épületet renováltak, a COVID-19 alatt sem volt probléma a fizetésekkel. A kiadónak van egy új kisteherautója és egy tartalék-generátora. A kiadó és a munkások Istent helyezték az első helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

JOE ÉS SUSAN ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Joe és Susan annak ellenére, hogy a helyzetük nagyon bizonytalan volt, Istent helyezték az első helyre. Joe IT-managerként dolgozott Silver Springben, Marylandben. Észrevette, hogy a kocsijából, egy Isuzu Trooper SUV-ból, csepeg az olaj. Felhívta szerelő barátját, aki szerint ez olyan 3000 dolláros javítás lesz. Susannal nem régen házasodott össze, és mindössze ennyi volt az összes pénzük. Megbeszélték, imádkoztak, és azt döntötték, hogy mivel 1500 dollárral voltak lemaradva a tizedfizetésben, ezért inkább azt fizetik be először.

Pár nap múlva a szerelő barátjuk javasolta nekik, hogy a benzinkútnál, ahol legutóbb cseréltették az olajat, nézessék meg a kocsit a csöpögés miatt. Ki is jött egy szerelő, aki a legnagyobb meglepetésükre magukra vállalt a biztosítón keresztül valami hibáért 3 000 dollárt. A benzinkút biztosítója ezt ki is fizette. Amikor a kocsit a szervizben végül is megjavították, a számlájuk, újabb meglepetésükre, csak 1 500 dollár volt. Az Úr végül is úgy rendezte, hogy a tizedüket és a kocsijavítási költségét is ki tudták fizetni.

A következő csoda a kocsijavítása volt. Egy héten belül egy lelkész kereste meg őket azzal, hogy egy misszionárius arra kérte őt, hogy használjon Isuzu Trooper SUV-t keressen neki. 64 000 km volt a kocsijavításban, amikor eladták, és pár év alatt, amikor utoljára hírt kapott felőle, Afrika homokján a SUV 480 000 km-t futott a misszióban. Az Úr az, aki gondoskodik a SUV-ról Afrika útjain. Joe egy életre szóló leckét tanult meg ebből az esetből. Isten megáldja a belé vetett bizalmat.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

JUNIOR ÉS STEPHANIE ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Jamaicában élnek és dolgoznak Junior és Stephanie Roberts. A vendéglátóiparban forgolódnak. Esküvőjük után megkeresztelkedtek, és komolyan elhatározták, hogy Istennel szoros kapcsolatban fognak élni. Munkájuk során kagylókat és alkoholt is forgalmaztak többek közt. Ezeket ki akarták hagyni a forgalmazásukból, valamint a szombati munkát is meg akarták szüntetni. Mi lesz, ha a vevők ezek miatt a konkurenciához fognak átpártolni? – tették fel maguknak a súlyos kérdést. Lesz elég bátorságuk ezt felvállalni? Komoly aggodalmaik voltak, de Istent akarták az első helyre tenni ezentúl az üzleti életükben is.

Először az üzlet akadozott. A legnagyobb forgalom a péntek esti és a szombati volt korábban. Kevesebb lett a bevételük. Hittel sok próbálkozást tettek. Megtapsztalták az Úr vezetését. Ma már boldogabbak, mint valaha, és üzletük is stabil. Megtalálták az új üzletkörüket.

Ellen White arról ír a *Counsels on Stewardship* (Tanácsok a sáfároknak) c. könyv 51. oldalán, hogy a világ és az egyházak nem követik Isten törvényét, ezért figyelmeztetés hangzik feléjük. Aki meghalt értünk, neki ennyire fontos a szombat megtartása, akkor mi miért ne tartanánk meg azt, akik élvezzük az Ő megváltását? Nem lehetünk ennyire érzéketlenek, önzők! Meddig akarjuk még ezt folytatni? Élő hitre van szükségünk.

Junior és Stephanie kísértést éreztek, hogy magukat tegyék az első helyre, de ehelyett Istent tették az Őt megillető helyre.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

FERNANDO ISTENT HELYEZTE AZ ELSŐ HELYRE

Dr. Fernando orvos Brazília fővárosában Brazíliavárosban. A történetünk akkor kezdődik, amikor Fernando egy adventista misszionárius családról nézett otthon egy filmet, akik Mongóliában éltek. Fernando mindig is misszionárius akart lenni, de kötelezettségei nem engedték, hogy el is menjen. Beszélgettek a feleségével erről, és abban állapodtak meg, hogy gyülekezetükön keresztül adományokat küldenek a misszióterületre. Olyan boldoggá tette őket, hogy támogathatták az ottani munkát. Hat hónap múlva újból egy összeállítást láthattak, amelyben bemutatották, hová ment az ő adományuk is. A filmen a misszionáriusok köszönték meg az adományokat, amiket a közösség küldött nekik. Látták az épülő gyülekezetet és a kész stúdiót, amit felépítettek. Fernando és családja úgy érezték, részesévé váltak az ottani munkának. Milyen öröm, hogy mi is részesei lehetünk adományainkon keresztül a világ különböző missziós szolgálatainak.

Adományaiddal te is részesévé válsz a világban kifejtett missziós tevékenységeknek. Ha nem is tudsz elmenni misszióterületekre személyesen, de mégis láthatod a beszámolókon keresztül, hogy hozzá tehetél az ottani erőfeszítésekhez. Legyünk mi is munkatársai ebben az értelemben azoknak, akik fel tudják vállalni a misszióterületekre való költözést és a saját országuk ideiglenes elhagyását. Még sokan vannak a világ különböző országaiban, akik nem hallhatták meg azt, amit mi már ismerhetünk. Mi ismerhetjük Jézus megváltását és annak örömhírét, hogy hamarosan eljön értünk és elvisz minket országába.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon a magyar ADRA költségeinek fedezésére gyűjtjük adományainkat.

MIKOR HELYEZED ISTENT AZ ELSŐ HELYRE?

Emlékszel arra az időre, amikor először ragadtad meg igazán Krisztus kezét, amikor eldöntötted, hogy ragaszkodsz hozzá? Mindenkinél meghatározó az az időszak, amikor Istennel először találkozott. Ismerjük a Bibliából, hogy a nagy küzdelem Isten és az ellensége között szüntelen zajlik – körülöttünk és bennünk. Ez azt jelenti, hogy minden pillanatban a helyes és a helytelen között kell döntenünk, a normális és az abnormalis, a természetes és a természetellenes között. Ahogy közeledünk az Úr eljövételének napjához, annál egyértelműbb számunkra ez a mindennapos, szüntelen küzdelem.

Minden pillanatban arról döntünk, hogy kinek engedelmessé válunk, Istennek vagy bárki másnak. A magunk vágyai szerint lépünk előre vagy a tömeg nyomásának engedünk, főnökünknek vagy barátunknak járjunk-e a kedvében. Ezek azok az alkalmak, amelyek elhomályosítják bennünk az ún. első szeretetet. Hogyan szerezhettük vissza az első szeretetet? Annak idején, amikor bennünk volt az első szeretet, akkor az volt a jellemző ránk, hogy Isten került gondolatainkban az első helyre, mindig rá figyeltünk, azon gondolkodtunk, arról beszélgettünk, mit tanít nekünk, mit lát az életünkben fontosnak. Rácsodálkoztunk tanításaira, példaadására. Most is arra kell figyelnünk, hogy Ő kerüljön figyelmünknek a középpontjába, tanításairól beszéljünk a mai események fényében.

Kérjük az Urat, hogy az előttünk álló évvégi időszakban Jézus álljon az első helyen szívünkben, családunk tagjai legyenek, akikre most elsősorban odafigyelünk, akiket szeretettel körbeveszünk.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.

AMIKOR ISTEN TÉGED HELYEZ AZ ELSŐ HELYRE

Olyan 2000 évvel ezelőtt Isten az első helyre helyezte téged, és odaadta érted a Fiát, hogy te örökké élj. Jézus születése arra emlékeztet minket, hogy Isten volt az, aki téged mindenki elé helyezte, már azelőtt, hogy megszületnél volna. Az evangélium története az NEM a te történeted, aki szereted Istent, és így Isten egy jobb helyre vihet el téged. Az evangélium az a TÉGED szerető Isten története. Egy felfoghatatlan történet, amelyben a világegyetem uralkodója feladja pozícióját a mennyben, hogy értesz szenvedhessen, és így neked örök életed lehessen. Az evangélium az az Atya története: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

Jézus a menyasszonyának látja egyházát. Az egyházat minden gyarlósága ellenére Jézus jegyesének tekinti és mindannyiunktól azt kéri, hogy úgy szeressük azt, ahogy Jézus teszi. Legyünk óvatosak, ahogy az egyházzal bánunk! Nem véletlenül használja Jézus a menyasszony példáját. Ahogy a vőlegény tekint külön féltő gonddal jegyesére, úgy tekint Isten az egyházára és annak tagjaira. Jézus mindig biztosítani fogja a szükséges eszközöket annak érdekében, hogy menyasszonya elvégezhesse misszióját. Isten rendelte el a tized és az adomány adásának a módját. Isten a hozzá hűségeseknek a tizedét, adományait felhasználva megáldja egyházát és azokat is, akik hűségesek hozzá.

Miután a diakónusok összegyűjtötték tizedeinket és adományainkat, adjunk hálát Istennek, hogy Őt tehetjük életünkben az első helyre!

A mai napon saját gyülekezetünk kiadásaira gyűjtjük adományainkat.